

Közösségem Én Vagyok

Name: **Anna M**

Gender: **Female**

Country of residence: **Hungary**

Writing language: **English**

My Jewish journey began in the small town of Szeged, where my father, a rabbi, profoundly shaped my early life. Growing up in a home where Jewish traditions were not just observed but cherished, I was immersed in religious customs from a young age. Celebrating holidays and living by the Jewish calendar felt as natural to me as the air I breathed.

Zsidó utam Szegeden, egy kisvárosban kezdődött, ahol életem korai szakaszában édesapám, aki rabbi volt, mély hatást gyakorolt rám. Olyan otthonban nőttem fel, ahol a zsidó hagyományok mindennapjaink szerves részét képezték, és már gyermekkoromban áthatottak a vallási szokások. Számomra természetes volt, hogy az ünnepeket és a hétköznapiakat a zsidó naptár és hagyományok szerint éljük meg. Az ilyen közeg biztos alapokat adott nekem, de zsidó identitásom megértése az évek során sokkal mélyebbé vált. Rájöttem, hogy a vallási rítusok és szokások csak egy részét képezik annak, amit zsidónak lenni igazán jelent. Az igazi fordulópontra az volt, amikor túlléptem a megszokott vallási gyakorlatokon, és felfedeztem a közösséghez tartozás mélyebb élményét.

Szegeden, a vidéki környezetben, gyakran éreztem magam elszigeteltnek a tágabb zsidó világ közelségétől. Bár családjunkban a hagyományok mélyen gyökereztek, mégis úgy tűnt, hogy a nagyobb zsidó közösség messze van tőlünk. Hiányzott az a fajta társasági élet, amit egy nagyobb közösség biztosíthatott volna. Csak akkor kezdett változni a nézőpontom, amikor megismerkedtem a zsidó nyári táborok világával. Ezek a táborok új fénybe helyezték számomra a zsidó életet – egy élő, lélegző közösséget tártak fel, amely túlmutatott a családom határain. Itt tapasztaltam meg először, mit jelent igazán valahová tartozni. Az első táborok alkalmával találkoztam olyan fiatalokkal, akik hozzám hasonlóan élték meg zsidó identitásukat, és ez azonnal mély kapcsolatot hozott létre közöttünk. Megtaláltam a saját törzsemet, az első kvutzámat – egy szoros kötelékű csoportot, amely gyorsan második családommá vált. Az itt kialakult kapcsolatok mélyek és tartósak lettek, közös élményeink és kölcsönös támogatásunk révén. Ezek az élmények arra ösztönöztek, hogy tovább kutassam és értékeljem zsidóságom valódi jelentését.

Ahogy egyre inkább része lettem a zsidó közösség életének, ráébredtem, hogy a hagyományokon túl a zsidó lét központi eleme a tanulás és a közösségépítés. Életemben e két elem egyre inkább összefonódott, és a zsidó közösségi terekben találtam meg azt az inspirációt, amely később pályaválasztásomat is befolyásolta. Minden egyes közösségi esemény és tábori élmény közelebb vitt annak megértéséhez, hogy zsidóságom nem csupán személyes identitásom része, hanem egy közös, kollektív történet is, amelyet másokkal oszthatok meg.

Ez a felismerés vezetett el az informális oktatás világába, amely teljesen új távlatokat nyitott meg számomra. Az informális oktatás abban különbözik a hagyományos oktatástól, hogy nem csak az ismeretek átadására koncentrál, hanem mélyebb, személyesebb kapcsolatokat is létrehoz. Ami leginkább megérintett benne, az az, hogy képes személyes történeteinken és tapasztalatainkon keresztül összekapcsolni minket. Míg a hagyományos oktatás gyakran száraznak és személytelennek tűnhet, az informális oktatás az életből merít, és a társainktól való tanulásra épít. Ez egy dinamikus folyamat, amely során nemcsak a könyvekből tanulunk, hanem egymás életútjából is – a kihívásokból, sikerekből és mindennapi tapasztalatokból. Ez a megközelítés mély kapcsolatokhoz és kölcsönös fejlődéshez vezetett. Számomra az informális oktatás hatékony eszköznak bizonyult a személyes fejlődés és a közösségépítés terén. Megtanított arra, hogy a tanulás akkor a leghatásosabb, ha őszinte kapcsolatokkal és közös élményekkel átszőtt. Az informális oktatás révén mélyebben megértettem a közösség igazi lényegét – hogyan táplálja a személyes növekedést és hogyan hoz össze embereket.

Mindössze 15 évesen vállaltam először a madrich szerepet, tele céltudatossággal. Ez a feladat számomra több volt, mint egy egyszerű felelősség; hivatásként tekintettem rá, hogy visszaadjak annak a közösségnek, amely meleg szívvel fogadott be engem. Szívemet és kreativitásomat beleadtam a fiatal gyermekek tanításába, bízva abban, hogy bennük is felébredhetem azt a szenvedélyt és hovatartozás érzését, amit én is felfedeztem. Madrich szerepem lehetőséget adott arra, hogy jelentős hatást gyakoroljak mások életére, és elősegítsem a következő generáció zsidó örökségéhez való kötődését. Minden tábori élmény és közösségi esemény alkalmával éreztem, hogy az ifjúsági vezetés mennyire fontos a közösség fennmaradásában és fejlődésében. Az, hogy én is hozzájárulhattam a fiatalabb generáció zsidó identitásának megerősítéséhez, óriási felelősség és egyben hatalmas öröm volt számomra.

Életem új fejezete akkor kezdődött, amikor Budapestre költöztem, ahol mélyreható változásokon és növekedésen mentem keresztül. A nagyvárosi élet pezsgése és a zsidó közösség gazdagsága új perspektívákat hozott. Budapesten csatlakoztam a Hashomer Hatzairhoz, ahol folytattam madrich tevékenységemet, és bekapcsolódtam a JCC Budapest és Szarvas Tábor munkájába is. Ezek a szervezetek központi szerepet játszottak életemben, lehetőséget nyújtva a zsidó közösséggel való mélyebb kapcsolódásra, valamint személyes és szakmai fejlődésekre. A budapesti zsidó élet sokszínűsége és dinamizmusa inspirált, és megerősített abban a hitemben, hogy a közösségi munka az, ahol a legtöbbet tehetek.

A Hashomer Hatzair által kivételes lehetőséget kaptam arra, hogy felfedezzem a világot, és szemináriumokon új kultúrákat ismerjek meg. Ezek az élmények szélesítették látókörömet, és elmélyítették globális zsidó identitásom megértését. 2020-ban megtiszteltetésként éltem meg, hogy részt vehettem a Somer újjáépítésében Magyarországon. Öt madrich és néhány gyermek közreműködésével indultunk, de közös elkötelezettségünk, stratégiai tervezésünk és vízióink révén sikerült átalakítani a szervezetet. Ma büszkén mondhatjuk, hogy több mint 20 madrichim és több mint 60 chanichim támogatását élvezzük. Ez az eredmény a közösség erejének és az összefogás hatásának bizonyítéka.

A közösségben végzett munka mélyen megváltoztatott engem. Az együtt tanulás és fejlődés alapvető része volt tapasztalataimnak. Ez a közös utazás nemcsak gazdagította az életemet, hanem segített abban is, hogy empatikusabb és tudatosabb emberré váljak. Az egymásból való tanulás és a kölcsönös támogatás folyamata mély érzést adott a hovatartozásról és a személyes fejlődésről. Emlékeztetett arra, hogy egy támogató közösség milyen hatalmas és átalakító erővel bírhat. Azok a fiatalok, akikkel együtt dolgoztam, és azok a kollégák, akikkel közösen formáltuk a jövőt, nem csupán barátok lettek számomra; ők a választott családom. Közösben osztozunk a zsidó jövőnk iránti elkötelezettségben, és mély köteleket építettünk közös értékeink és tapasztalataink révén.

Most, hogy új fejezet kezdődik életemben zsidó szakemberként, tele vagyok céltudatossággal és elszántsággal. A JCC Budapest és a Hashomer Hatzair fundraising menedzsereként elkötelezett vagyok közösségünk bővítése és a szükséges erőforrások biztosítása iránt. Küldetésem, hogy a jövő generációk, köztük az ötéves húgom is, hozzáférhessenek azokhoz a lehetőségekhez, amelyek formálták az életemet. Szeretném, ha ő is megtapasztalhatná azt a hovatartozás és fejlődés érzését, amit én is éreztem, és még jobb lehetőségeket kapna, mint amit gyerekként én élvezhettem.

A Hashomer Hatzair és a JCC Budapest munkájában szerzett készségek – stratégiai gondolkodás, fundraising és közösségépítés – létfontosságúak a szerepemben, és lehetővé tették számomra, hogy

jelentős hatást gyakoroljak közösségünk fejlődésére. Ezek a tapasztalatok megerősítették bennem a tikkun olam, a világ helyreállításának értékét is. Ez az elv vezérli minden erőfeszitésemet a következő generációk támogatásában és egy erős, támogató közösség építésében, amely hosszú éveken át virágozhat.

Mélyen hálás vagyok mindazon élményekért, kihívásokért és örömekért, amelyek formálták utamat. Az emberek, akikkel ezen az úton találkoztam, nem csupán barátok; ők a választott családom. Az én utam a szeretet, növekedés és kapcsolat története. Ahogy a jövőbe tekintek, izgatottan várom, hogy folytathassam ezt az utat, és fáradhatatlanul dolgozzak közösségünk bővítésén és megerősítésén a következő generációk számára.